

QUO VADIS, ECCLESIA?

Quo vadis, vart är kyrkan på väg? Ju mera kyrkan syns och man betonar institutionen, desto farligare blir situationen. Ju större segel, desto mera utsatt för vindarna blir fartyget. Så är det också med kyrkans skepp. Paulus nämner om sådana, som ”kastas hit och dit av vågorna och som förs bort av varje vindkast i läran” (Ef. 4:14).

Tidigare hölls Bibeln, Guds Ord, i ära. Så småningom har Bibelns auktoritet försvagats av bibelkritiken och olika teologiska strömningar. I stället har kyrkoinstitutionen kommit, som har blivit allt viktigare och mäktigare.

Den allt starkare kyrkoinstitutionen behöver en växande byråkrati, regler och ordningar. Till och med den fria yttre missionen försöker man nu få in under den kyrkliga beslutsprocessen. Endast ett fåtal människor har numera syn för evangelisering och nöd för människor som går förloerade, och man ser inte med blida ögon på

Kuva: Rolf Wiiala

det för man är rädd för att ett klart budskap om frälsning och förtappelse driver bort betalande medlemmar från kyrkan.

En auktoritativ kyrklig röst, som skulle varna för villfarelser och tala om Bibelns tillförlitlighet, är sällsynt i vår tid.

Om vi låter allt slags lärovindar blåsa och driva kyrkans skepp än åt ett och än åt ett annat håll, kan de gå med oss som med dem som Paulus säger att de ”har lidit skeppsbrott i tron” 1 Tim. 1:19.

*Stig-Olof Fernström,
Ordf. för STI:s arbetsutskott
medlem av styrelsen*